

כיצד מעברין פרק חמישי עירובין

[א] [לעיל סי' ג'] [ב] [ע"ז דף ט"ז] [ד] [יבמות מב ע"ב]

סוכה (דף ג:) צ"ל שאין צו ד' אמות על ד' אמות אין עושין אמו עיצור בין צ' עירות ק"ק מאי נפקא מינה מאותו צ"ל דכלל"ה נומנן קרפף לעיר ואי משום ש"ע" הצי"ל יוכל ללכת יותר מ"כ מה היה לו להזכיר צ' עירות אלא ה"ל אין עושין אותו עיצור לעיר ואומר רש"ס דגרסין התם אין עושין אותו עיצור לעיר ועי"ל דנקט צ' עירות משום דלא רגילות לעשות צורגין ללכת מזו לזו כשרמוקין יותר מד' אלפים שאין יכולין ללכת ע"י עירוב ואור"ת דהלכה כרז הוגא דלמקרא קרפף לזו וקרפף לזו דגדול היה בחכמה וצמנן^(ג) מחייל צר רב דוטור מיניה טובא כדמכח צקוף פרק יש צערין (דף יט:):

הא מני ר' מאיר היא או רבי מאיר היא תני ליה רישא נותנין קרפף לעיר דברי רבי מאיר צריכא דאי מההיא הוה אמינא חד לחדא וחד לתרתי קמ"ל דלתרתי תרי היבין להו ואי אשמעינן הכא משום דחיקא תשמשייהו אבל התם דלא דחיקא תשמשייהו וכן לא צריכא תנן וכן שלשה כפרים המשולשין אם יש בין שנים הריצונים מאה וארבעים ואחת אמה ושליש עושה אמצעי את שלשתן להיות אחד מעמא דאיכא אמצעי הוא ליכא אמצעי לא תיובתא דרב הוגא אמר לך רב הוגא הא אמר עליה אמר רבה^(ב) אמר רב אידי א"ר הנינא לא משולשין כמות^(א) אלא רואין כל שאילו מטייל^(ד) אמצעי ביניהן ויהיו משולשין ואין בין זה לזה אלא ק"מ אמה ואחת ושליש עושה אמצעי את שלשתן להיות אחד א"ל רבא לאביי כמה היא בין היצון לאמצעי א"ל א"ל אלפים אמה והא את הוא דאמרת^(ג) כוותיה דרבא בריה דרבה בר רב הוגא מסתברא דאמר^(ב) יותר מאלפים אמה הכי השתא התם איכא בתים הכא ליכא בתים ואמר ליה רבא לאביי כמה היא בין היצון לחיצון כמה היא מאי נפקא לך מינה כ"כ שאילו מוכנין אמצעי ביניהן ואין ואפילו ד' אלפים אמה א"ל אין והאמר רב הוגא^(ג) עיר העשויה בקשת אם יש בין ב' ראשיה פחות מארבעת אלפים אמה מודדין לה מן היתר ואם לאו מודדין לה מן הקשת א"ל התם ליכא למימר מ"ל הכא איכא למימר מ"ל א"ל רב ספרא לרבא הרי בני אקיסטפון דמושחינן להו תחומא מהאי גיסא דארדשיר ובני (תחומא) דארדשיר משחינן להו תחומא מהאי גיסא דאקיסטפון הא איכא דגלת דמפסקא יתר ממואה וארבעים ואחת ושליש נפק אחוי ליה הנך אטמהתא דשורא^(א) דמבלעי דגלת בע' אמה ושיירי: מתני' דאין מודדין אלא בחבל של ג' אמה לא פחות ולא יותר ולא ימודד אלא כנגד לבו והיה מודד והגיע לגיב או לגדר מבליעו וחוזר למדתו להגיע להר מבליעו וחוזר למדתו^(ב) ובלבד

הא מני ר' מאיר היא או רבי מאיר היא תני ליה רישא נותנין קרפף לעיר דברי רבי מאיר צריכא דאי מההיא הוה אמינא חד לחדא וחד לתרתי קמ"ל דלתרתי תרי היבין להו ואי אשמעינן הכא משום דחיקא תשמשייהו אבל התם דלא דחיקא תשמשייהו וכן לא צריכא תנן וכן שלשה כפרים המשולשין אם יש בין שנים הריצונים מאה וארבעים ואחת אמה ושליש עושה אמצעי את שלשתן להיות אחד מעמא דאיכא אמצעי הוא ליכא אמצעי לא תיובתא דרב הוגא אמר לך רב הוגא הא אמר עליה אמר רבה^(ב) אמר רב אידי א"ר הנינא לא משולשין כמות^(א) אלא רואין כל שאילו מטייל^(ד) אמצעי ביניהן ויהיו משולשין ואין בין זה לזה אלא ק"מ אמה ואחת ושליש עושה אמצעי את שלשתן להיות אחד א"ל רבא לאביי כמה היא בין היצון לאמצעי א"ל א"ל אלפים אמה והא את הוא דאמרת^(ג) כוותיה דרבא בריה דרבה בר רב הוגא מסתברא דאמר^(ב) יותר מאלפים אמה הכי השתא התם איכא בתים הכא ליכא בתים ואמר ליה רבא לאביי כמה היא בין היצון לחיצון כמה היא מאי נפקא לך מינה כ"כ שאילו מוכנין אמצעי ביניהן ואין ואפילו ד' אלפים אמה א"ל אין והאמר רב הוגא^(ג) עיר העשויה בקשת אם יש בין ב' ראשיה פחות מארבעת אלפים אמה מודדין לה מן היתר ואם לאו מודדין לה מן הקשת א"ל התם ליכא למימר מ"ל הכא איכא למימר מ"ל א"ל רב ספרא לרבא הרי בני אקיסטפון דמושחינן להו תחומא מהאי גיסא דארדשיר ובני (תחומא) דארדשיר משחינן להו תחומא מהאי גיסא דאקיסטפון הא איכא דגלת דמפסקא יתר ממואה וארבעים ואחת ושליש נפק אחוי ליה הנך אטמהתא דשורא^(א) דמבלעי דגלת בע' אמה ושיירי: מתני' דאין מודדין אלא בחבל של ג' אמה לא פחות ולא יותר ולא ימודד אלא כנגד לבו והיה מודד והגיע לגיב או לגדר מבליעו וחוזר למדתו להגיע להר מבליעו וחוזר למדתו^(ב) ובלבד

צחצל אחד : אגדר. תומת אצנים שנפלה ונעשה גל גבוה ומשופע וצני אדם מהלכין עליו: וחוזר לדלתו. צמורא מפרש דמדקמני חוזר למדתו משמע שאם היה רוחו כנגד העיר יתר מתחמים ולא יוכל להצליעו צחצל וצחצל מראשו שלא כנגד העיר יכול להצליעו והולך ומצליעו שם ומודד והולך שם משפטו והלאה עד כנגד מקום שכלה צו שם רוחו הגיב כנגד העיר וחוזר למדתו כנגד העיר ומשלים למדת תחומין:

צחצל אחד : אגדר. תומת אצנים שנפלה ונעשה גל גבוה ומשופע וצני אדם מהלכין עליו: וחוזר לדלתו. צמורא מפרש דמדקמני חוזר למדתו משמע שאם היה רוחו כנגד העיר יתר מתחמים ולא יוכל להצליעו צחצל וצחצל מראשו שלא כנגד העיר יכול להצליעו והולך ומצליעו שם ומודד והולך שם משפטו והלאה עד כנגד מקום שכלה צו שם רוחו הגיב כנגד העיר וחוזר למדתו כנגד העיר ומשלים למדת תחומין:

הא מני ר' מאיר היא או רבי מאיר היא תני ליה רישא נותנין קרפף לעיר דברי רבי מאיר צריכא דאי מההיא הוה אמינא חד לחדא וחד לתרתי קמ"ל דלתרתי תרי היבין להו ואי אשמעינן הכא משום דחיקא תשמשייהו אבל התם דלא דחיקא תשמשייהו וכן לא צריכא תנן וכן שלשה כפרים המשולשין אם יש בין שנים הריצונים מאה וארבעים ואחת אמה ושליש עושה אמצעי את שלשתן להיות אחד מעמא דאיכא אמצעי הוא ליכא אמצעי לא תיובתא דרב הוגא אמר לך רב הוגא הא אמר עליה אמר רבה^(ב) אמר רב אידי א"ר הנינא לא משולשין כמות^(א) אלא רואין כל שאילו מטייל^(ד) אמצעי ביניהן ויהיו משולשין ואין בין זה לזה אלא ק"מ אמה ואחת ושליש עושה אמצעי את שלשתן להיות אחד א"ל רבא לאביי כמה היא בין היצון לאמצעי א"ל א"ל אלפים אמה והא את הוא דאמרת^(ג) כוותיה דרבא בריה דרבה בר רב הוגא מסתברא דאמר^(ב) יותר מאלפים אמה הכי השתא התם איכא בתים הכא ליכא בתים ואמר ליה רבא לאביי כמה היא בין היצון לחיצון כמה היא מאי נפקא לך מינה כ"כ שאילו מוכנין אמצעי ביניהן ואין ואפילו ד' אלפים אמה א"ל אין והאמר רב הוגא^(ג) עיר העשויה בקשת אם יש בין ב' ראשיה פחות מארבעת אלפים אמה מודדין לה מן היתר ואם לאו מודדין לה מן הקשת א"ל התם ליכא למימר מ"ל הכא איכא למימר מ"ל א"ל רב ספרא לרבא הרי בני אקיסטפון דמושחינן להו תחומא מהאי גיסא דארדשיר ובני (תחומא) דארדשיר משחינן להו תחומא מהאי גיסא דאקיסטפון הא איכא דגלת דמפסקא יתר ממואה וארבעים ואחת ושליש נפק אחוי ליה הנך אטמהתא דשורא^(א) דמבלעי דגלת בע' אמה ושיירי: מתני' דאין מודדין אלא בחבל של ג' אמה לא פחות ולא יותר ולא ימודד אלא כנגד לבו והיה מודד והגיע לגיב או לגדר מבליעו וחוזר למדתו להגיע להר מבליעו וחוזר למדתו^(ב) ובלבד

[א] מה
*
* *

הגהות וצינונים

[א] [בקי"ד רבא ובכ"י רב אדא] [גליין:] [ב] [בבתי] [הרבה] [ראשונים] [וכ"ה בהרבה] [דפריין] כל שאילו מכניס [וכ"ה] [למקן] [במקום]: [ג] [בדפוס] [נוסף] [אפי"ו] [יחר:] [ד] [פ"י] [ייכות] [של] [חומה] [ערוך] [גליין.] [ע"י] [מהרש"ל:] [ה] [ירושלמי] [ל"ג] [הגיע] [להר] [וכי] [למדתו] [גליין.] [נוהיא] [שחטר] [שם] [וכן] [גרא] [מקרבן] [הגדה] [ופנ"ט] [גליין] [בירושלמי] [שם:] [ו] [צ"ל] [הרקא] [לחיצונה] [הוא] [דאמרינן] [מ"ל] [דפרי"ד] [וכ"ה] [בתוס'] [הראשון:]

ליקוטי רש"י

[שניד] [לפנ"ד] [א] [ורקו] [את] [הדג] [על] [המבחן] [כ"י] [עומד] [למטה] [חוקך] [מן] [הכלי] [למול] [המוצא] [למטה] [מקום] [הקרקע] [כנגד] [הזווית] [לכך] [נאמר] [כנגד] [שהא] [הס] [יפת] [צריע] [רוחם] [המזנז] [זו] [יכול] [יקופנו] [מקום] [תלמוד] [לומר] [חוקו] [אז] [אפילו] [להקין] [חוקו] [אז] [חוקו] [יכול] [בזיקה] [אחת] [תלמוד] [לומר] [כנגד] [הא] [כנגד] [זו] [שם] [ממנו] [שם] [ארבע] [ויקרא] [א. ה.] [מורשא] [אנן] [צ"ל] [בירושלמי] [ל"ג] [כ"ב] [א"ב] [אמת] [בריבוע] [וכו.] [שפתה] [מודד] [אלכסון] [שלה] [אמה] [מואל] [לכל] [תחומין] [שם] [משפטו] [לשפטו] [מולמנה] [אע"פ] [שם] [צמדו] [הילוך] [יותר] [מאלפים] [אין] [אומרים] [תעלה] [מדת] [מדרו] [למדת] [התחום] [אלה] [יעמוד] [זה] [על] [שפתו] [מכאן] [זוה] [על] [שפתו] [מכאן] [ויצליע] [מדרו] [עירורו]. [למכין] [על] [די] [קרפף] [שביניהן] [לעיל] [ת"ז:] [שם] [עירורו] [המולדלת] [זו] [שם] [מק"א] [אמות] [ושליש] [אין] [צמננז] [צ"ל] [מלא] [אז] [בין] [מחין] [ששנים] [אמה] [וד' עשרים] [למכין] [אין] [נעשה] [אחות] [בית] [כעבור] [לכן] [כאשה] [עצמה] [שקריקט] [טולטום] [ומטרפת] [לחיות] [שמיאן] [כחמת] [ללן] [צמח] [מתן] [שחיה] [מתיאן] [לו] [ד' אמות] [ומנה] [אלפים] [חמות] [לכן] [אז] [שם] [בית] [תשן] [לגורן] [הסכה] [ג:] [ע"י] [שיד] [לפנ"ד] [א] [אחיו] [צ"ה] [הכלה] [לו] [ע"י] [כתובת] [ע"ז] [שורא] [תומה] [פסחים] [פ"ה]: